

Sygn. akt OS 3/2016

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...)r.

w składzie:

Przewodniczący: **Grzegorz Koksanowicz**
Bożena Bilkiewicz- Bańka – sprawozdawca
Beata Franus-Wyrwich

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy z odwołania (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 438 pkt. 2) Kodeksu postępowania karnego i w związku z art. 297 § 1 punkty 1), 4), i 5) Kodeksu postępowania karnego oraz w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. 2016.233) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...) r. i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....
Grzegorz Koksanowicz

.....
Beata Franus- Wyrwich

.....
Bożena Bilkiewicz- Bańka

UZASADNIENIE

W dniu (...) r., do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...) zam. (...) na postępowanie radcy prawnego (...). Skarżąca zarzuciła, że radca prawny naruszył obowiązki zawodowe i w sposób nienależyty reprezentował jej interesy w postępowaniu o dział spadku prowadzonym przed Sądem Rejonowym (...) w (...) II Wydziałem Cywilnym. Zarzuciła, że w wyniku działań jej pełnomocnika doszło do zawarcia przed sądem ugody o treści innej niż ustalona przez strony. Gdy stwierdziła powyższy fakt oczekiwała od radcy prawnego pomocy w rozwiązaniu problemu, tymczasem ten unikał z nią kontaktu. Zachowanie radcy prawnego skarżąca uznała za nieetyczne.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie sygn. akt RD (...) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego) odmówił wszczęcia dochodzenia przeciwko radcy prawnemu (...) uznając, że nie popełnił on czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne.

W uzasadnieniu postanowienia wywiódł, że po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego nie stwierdził w zachowaniu radcy prawnego znamion przewinienia dyscyplinarnego, stosownie do regulacji art. 17 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. W jego ocenie radca prawny wypełniał obowiązki pełnomocnika skarżącej w sposób poprawny i należyty, a jego zachowanie nie było sprzeczne z regulacjami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu według stanu na dzień 18 czerwca 2013 r. (data rozprawy przed Sądem Rejonowym).

W złożonym odwołaniu skarżąca (...) kwestionując postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i zawartą w nim argumentację, wniosła o powtórne przeprowadzenie czynności sprawdzających. Opisując załączone do skargi dokumenty wskazała, iż wbrew stanowisku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny (...) w jednym z pism procesowych wskazywał, że strony zainteresowane są zniesieniem współwłasności. Zdaniem skarżącej radca prawny nienależycie wykonywał swoją pracę bowiem ewidentnie wprowadził w błąd, ją i jej ojca.

Odwołanie wniesione w terminie przez skarżącą (...) zostało rozpoznane na jawnym posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny) w dniu (...) r. W trakcie postępowania odwoławczego skarżąca podtrzymała stanowisko zawarte w skardze oraz odwołaniu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Po rozpatrzeniu argumentów odwołania i materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w stosunku do postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania, przewidziany został tryb zażaleniowy, w którym sądy - po przeprowadzeniu posiedzenia - wydają postanowienie. Czynności sądów dyscyplinarnych są w tym trybie czynnościami prowadzonymi w całości przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego, a funkcją tych czynności jest jedynie kontrola zasadności postanowienia wydanego przez rzecznika dyscyplinarnego. W toku postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie prowadzi dodatkowego postępowania dowodowego. Niedopuszczalne jest także wszczęcie z urzędu przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego w wyniku rozpoznania odwołania od postanowienia rzecznika dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia tego postępowania (por. wyrok SN z dnia 1 września 2004 r., sygn. akt SDI 39/04). Obowiązkiem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego było rozpoznanie zażalenia skarżącej (...) i utrzymanie w mocy bądź uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, podstawą faktyczną wszczęcia dochodzenia w postępowaniu dyscyplinarnym jest istnienie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Dochodzenie wszczyna się w formie postanowienia, które może być poprzedzone postępowaniem sprawdzającym.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedwcześnie uznał, iż sprawa została wyjaśniona w stopniu wystarczającym do wydania postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia. Istotne w sprawie kwestie nie zostały wyjaśnione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego toteż zarzuty skarżącej zasługują na uwzględnienie. Stan sprawy wskazuje, że niezbędne jest przeprowadzenie dalszych uzupełniających czynności sprawdzających aby ustalić w sposób niebudzący wątpliwości czy mogło nastąpić popełnienie przez radcę prawnego (...) przewinienia dyscyplinarnego.

Konieczne jest także wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie istotnych w sprawie dowodów (art. 297 w związku z art. 330 § 1 k.p.k.).

Zdaniem Sądu celowym byłoby odebranie od skarżącej oraz radcy prawnego uzupełniających wyjaśnień co do okoliczności i warunków zawarcia ugody w postępowaniu o dział spadku prowadzonym przed Sądem Rejonowym (...) (...) II Wydziale Cywilnym, zakończonym postanowieniem z dnia (...) r., sygn. akt II Ns (...). Zasadnym byłoby też przeanalizowanie oryginalnych akt sprawy oznaczonej sygnaturą akt II Ns (...) celem ustalenia czy możliwe jest aby znajdowała się w nich ugoda zawierająca postanowienia i zapisy odmienne od tych jakie podały i podpisały strony postępowania oraz radca prawny (...) występujący jako pełnomocnik uczestniczki (...).

Reasumując Sąd stwierdza, że w jego ocenie bez wyjaśnienia powyższych kwestii nie jest możliwa prawidłowa ocena czy istnieje uzasadnione podejrzenie, że doszło do popełnienia przez radcę prawnego (...) przewinienia dyscyplinarnego.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do dalszego prowadzenia, celem uzupełnienia postępowania wyjaśniającego.

POUCZENIE:

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie - art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) w związku z art. 426 § 1 k.p.k.

Przewodniczący

Grzegorz Koksanowicz

Sędziowie:

Bożena Bilkiewicz- Bańka

Beata Franus-Wyrwich